

DRC DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP

frivillig

Fra syrisk flygtning til elektrikerlærling med hædersbevis

12

DRC Dansk Flygtningehjælp leverer vinterhjælp i Mykolaiv i Ukraine

10

Hverdagsrådgivning i Århus

NU ER DET ET ÅR SIDEN, AT DER UDBRØD KRIG I EUROPA

Nu er det et år siden, at der udbrød krig i Europa, og ukrainere i tusindvis måtte forlade deres land som følge af Ruslands invasion. 2022 blev dermed et særligt år, hvor Europa oplevede den største flygtningestrøm siden 2. verdenskrig, og hvor flere end 36.000 ukrainske flygtninge har fået midlertidigt ophold i Danmark.

DRC Dansk Flygtningehjælp er med over 6.200 aktive frivillige i hele landet Danmarks største netværk af frivillige. Netværket har vist at stå klar, både til 'hverdag', og når der kommer mange flygtninge til landet på kort tid.

I den første tid søgte de ukrainske flygtninge mod vores mange frivillige tilbud og fik dækket basale behov. I bød velkommen og gav ukrainerne en følelse af at høre til og hjælp med at håndtere savn, traumer og uvished om familie-medlemmer og fremtiden. De mange aktiviteter for børnene, introduktion til lokalsamfundet og hjælp til praktiske gøremål har været af stor værdi. Vi ser nu de fleste steder i landet, at hjælpen til ukrainerne fortsætter i form af støtte til skolesamarbejdet, til lægekontakt, til arbejdsmarkedet, til forståelse af breve fra kommunen, til regler om ophold, adspredelse og fritidsaktiviteter til børnene, sprogtræning, osv.

DRC Dansk Flygtningehjælp har på nuværende tidspunkt etableret mere end 55 nye frivilligrupper/aktiviteter på tværs af landet, der responderer særligt på ukrainske flygtninges behov. Samtidig er der i de fleste eksisterende frivilligrupper allerede ukrainere, der deltager. Mange eksisterende frivilligrupper har igangsat særlige Ukraine-aktiviteter og udvidet åbningstider og nye aktiviteter.

Men nok så vigtigt, så har I alle i det frivillige netværk været optagede af, at alle flygtninge, uanset hvor de kommer fra, skulle have tilbud og støtte til at finde sig til rette i lokalsamfundet, og det er vi i DRC Dansk Flygtningehjælp meget taknemmelige for.

Danskerne tog imod de ukrainske flygtninge med åbne arme. De ukrainske flygtninge fik hurtigt adgang til skoler, daginstitutioner og arbejdspladser uden lange passive ophold på asylcentre. Det er værd at tage ved lære af, når vi fremover modtager flygtninge.

Lone Tinor-Centi, Chef for Frivilligafdelingen,
DRC Dansk Flygtningehjælp

DET MENER DRC DANSK FLYGTNINGEHJÆLP

På www.drc.ngo kan du læse mere om DRC Dansk Flygtningehjælps holdninger til de politiske områder, der berører flygtninge, når det handler om både integration, asyl og internationalt flygtningearbejde.

8

Tegn et hjem-kampagnen er afsluttet med en stor fernisering på museet Flugt. 50 vindertegninger er udstillet.

4 Fra syrisk flygtning til hæderslegat i Danmark

Sara Christiansen er elektrikerlærling i Aabenraa, men kom for syv år siden til Danmark fra Syrien. Alene og med en lille søn på armen.

Læs Saras historie på side 4

12 Hastehjælp til Mykolaiv i Ukraine

Der er hårdt brug for hjælp inden vinteren kommer. Generalsekretær har været i Mykolaiv med præsident Volodymyr Zelenskyj.

Læs mere på side 12

14

Seniorfællesskaber spirer i Danmark. I Århus mødes de hver uge.

10 Frivillige hjælper med det, der driller

Hverdagsrådgivningen i Århus er åben to dage om ugen. De har skabt et tæt samarbejde med kommunen, som kommer de råde søgende til stor gavn.

Læs mere om hverdagsrådgivningen på side 10

14 Seniorfællesskabet spirer i Århus

Hver uge mødes en stor gruppe ukrainske ældre borgere og DRC Dansk Flygtningehjælps frivillige i den nye seniorcafe på Carl Blochs Gade.

Læs mere om seniorfællesskabet på side 14

DRC DANSK FLYGTNINGEHJÆLP:

- er den største danske humanitære organisation og en af verdens største.
- er UNHCR's største internationale samarbejdspartner.
- arbejder i mere end 30 lande, inklusive Danmark.
- har cirka 8.000 ansatte, heraf 7.424 lokalt ansatte uden for Danmark.
- har cirka 6.500 frivillige i Danmark.
- havde i 2021 en omsætning på 3,2 mia. kr. (heraf udgør 9 % omsætningen i Danmark).

AKTIVITETER I DANMARK.

Landsdækkende netværk af frivillige med over 100 frivilligrupper. 7 frivilligrådgivninger, hverdagstolke, bisidderkorps og online tilbud om lektiehjælp og sprogtræning. Derudover konsulentydelse for kommunerne, kurser og viden, rådgivning til afviste asylansøgere og rådgivning til personer, der ønsker at flytte tilbage til deres oprindelige hjemland.

INTERNATIONALE AKTIVITETER.

Uddeler nødhjælp til flygtninge, herunder logistik i flygtningelejre, fjerner miner og ueksploderet ammunition, genopbygger skoler, klinikker, vandforsyning, veje, støtter uddannelse og aktiviteter, så flygtninge kan forsørge sig selv, og meget mere.

DRC DANSK FLYGTNINGEHJÆLPS MISSION: Vi hjælper flygtninge og fordrevne, beskytter deres rettigheder og styrker deres fremtidsmuligheder.

DRC DANSK FLYGTNINGEHJÆLPS VISION: Et værdigt liv for alle på flugt.

FRIVILLIG RÅDGIVNING FOR FLYGTNINGE

DRC Dansk Flygtningehjælp yder frivillig rådgivning i udlændingeloven, integrationsloven, aktiv socialpolitik, familieret m.m. Find adresser og åbningstider på rådgivningen i dit lokalområde på: www.frivillig.drc.ngo

PROJEKTER

Tlf. 28 90 53 20
jacob.midtgaard@drc.ngo

CENTER FOR UDSATTE FLYGTNINGE

Tlf. 3373 5339
udsatte@drc.ngo

FRIVILLIGAFDELINGEN

Tlf. 33 73 52 43
frivillig@drc.ngo
www.frivillig.drc.ngo

Fra syrisk flygtning til hæderslegat i Danmark

Sara Christiansen kom til Danmark som syrisk flygtning for syv år siden. Nu har hun familie, et stort netværk, læreplads og er netop blevet hædret af sin arbejdsplads med et legat.

Sara er ansat som lærling i et elektrikerfirma. Hverdagen tilbringer hun for tiden på en byggeplads, og det trives hun godt med.

Det er ikke lige sådan at høre på Saras klingende danske, at hun trådte fødder på dansk jord for første gang for bare syv år siden. Heller ikke efternavnet Christiansen afslører hendes ophav. Siden Sara flygtede fra Syrien, har hun kæmpet hårdt for at finde fodfæste, og de mennesker, hun har mødt på sin vej, har haft afgørende betydning for hende.

Flygtet fra raketter

Sara flygtede med sin daværende mand fra byen Idlib i Syrien, som ligger tæt på Aleppo og den tyrkiske grænse. Hun og hendes familie levede i lang tid i frygt, mens krigens uhyrligheder tog til omkring dem. En dag slog en raket ned få meter fra deres hus, og Sara selv og flere andre blev ramt. Da vidste de, at det var tid til at komme væk. Hun slap med et stort sår på armen, som nu har dannet lyst arvæv. Hun viser det og fortæller, at der også var nogen fra hendes familie, der blev ramt hårdt. Og så skifter hun emne.

Sara har boet i Danmark siden 2016. Hun flygtede hertil som 18-årig – højgravid og uden at kunne hverken engelsk eller dansk. Hun nåede at opholde sig 25 dage på modtagecenter og asylcenter,

før turen gik mod Svendborg Sygehus, hvor hun fødte sin søn.

”Alle sagde til mig, at det ville blive svært, fordi jeg ikke forstod dem. Men jeg sagde: Jeg tager det, som det kommer.

Det var svært, fordi jeg hverken kunne dansk eller engelsk dengang.”

Svær tid i asylsystemet

Det var ikke nemt at komme til Danmark i starten og bo på flere forskellige asylcentre, både på Langeland, i Helsingør, i Nordborg på Als, i Sønderborg og endelig i Løgumkloster. Med en lille dreng på armen, usikkerhed om fremtiden, et sprog, der er svært at lære, og et ægteskab, der ikke fungerer, var hverdagen mildest talt ikke nem for Sara. Hun var på barsel med sin søn, fastlåst i asylsystemet og ikke tilknyttet sprogskole eller netværk. Hun lykkedes med at lære sig lidt engelsk selv og kunne hjælpe andre med at oversætte på asylcenteret. Det bidrog til, at hun ikke følte, at hun spildte tiden i den lange venten. Efter noget tid blev hun og hendes daværende mand skilt, og Sara endte på asylcenter i Løgumkloster, nu alene med sønnen og uden at kende nogen.

Mor og far

Saras egen familie tog ikke med til Danmark, og hun havde kun et sparsomt netværk af lidt familie og bekendte, som flygtede til andre lande i Europa. En dag mødte Sara en kvinde i Løgumkloster, som var frivillig i Afrikamissionens genbrug. Kvinden hed Ester, var førtidspensionist og meget aktiv i lokalsamfundet og som frivillig på asylcenteret, hvor Sara boede. Hun var meget venlig over for Sara og spurgte, om hun var alene, og om hun skulle hjælpe med noget. Sara kunne slet ikke overskue at tage imod hjælpen på det tidspunkt. Men Ester var vedholdende.

”Hun ville så gerne tale, men jeg havde det ikke så godt dengang, så jeg var meget afvisende.”

Ester og Anders er et ægtepar fra Løgumkloster, som aldrig selv har fået børn og derfor har meget tid og overskud til at være noget for andre. Ja, de kan faktisk ikke lade være.

Sara har vundet et legat på 15.000 kr, som hun vil bruge på at uddanne sig videre og tage kurser.

Alle sagde til mig, at det ville blive svært, fordi jeg ikke forstod dem. Men jeg sagde: Jeg tager det, som det kommer.

”Sara var meget indelukket i starten. Ja, hun var jo skræmt,” fortæller Anders om de første møder med Sara, som var meget anderledes dengang i forhold til i dag. De kunne se, at hun var alene og så ung med en lille søn at passe på. Det var tydeligt for dem, at hun havde brug for støtte. Men der gik noget tid, før Sara lukkede dem ind.

En dag stod hun pludselig med en udfordring, hun ikke kunne løse selv. Hun kom i tanke om Ester og ringede

hende op. I løbet af kort tid stod både Ester og Anders der og hjalp Sara. Og efter det begyndte de at besøge hinanden, og hurtigt blev deres forhold meget tæt. En dag, efter at Sara havde boet på asylcenteret i tre år og var meget udmattet af det, spurgte de Sara, om hun havde lyst til at komme og bo hos dem en måneds tid for at få slappet af. Og det fik hun lov til af asylcenteret.

”Det var så fantastisk. Jeg kunne bare slappe af, og vi lavede en masse ting

sammen, kørte mange ture og har haft det sjovt. Og jeg lærte hele familien at kende.”

Det bragte dem endnu tættere sammen, og Sara blev langsomt en del af familien. Ikke bare af den nære familie, men også Ester og Anders’ forældre og yderligere familie. Ester og Anders havde gennem de sidste 12 år også hjulpet en kvinde fra Sri Lanka, som de nu også har en tæt og nær relation til.

”En dag sagde de til mig, at de ville være så stolte, hvis jeg var deres datter, og om de måtte kalde mig for deres datter. Og jeg sagde: Wauw, selvfølgelig må I gerne det!” fortæller Sara med et stort smil, og nu kalder hun Ester og Anders for mor og far.

Kvinden fra Sri Lanka har de haft samme relation til, og Sara kalder nu hende for søster. Efter noget tid spurgte Sara, om Ester og Anders ville have lyst til, at hun tog deres efternavn, og så begyndte Ester at græde, fordi hun blev så rørt. Det ville de rigtig gerne have, og derfor hedder Sara nu også Christiansen, og det er hun rigtig glad for, fordi hun føler sig som en del af deres familie. Hendes mellemnavn og fornavn har hun beholdt.

Har du en skruetrækker?

Fra Syrien har Sara en gymnasial uddannelse med sig, og i Danmark har hun arbejdet lidt i en kantine på en efterskole. Hun har dog altid haft en fornemmelse af, at hun ville lave noget teknisk, og hun havde altid været god til matematik. Hun ville gerne være kreativ og arbejde med hænderne, men hun manglede viden om, hvad mulighederne var. En dag, hvor hun var på besøg sammen med sin danske mor og far hos en veninde, var opvaskemaskinen gået i stykker, og med det samme meldte Sara sig på banen.

”Jeg spurgte: ’Har du en skruetrækker?’ men hun havde kun en urtekniv, og så skilte jeg hendes opvaskemaskine ad med den! Så sagde min far: ’Hold da op, Sara, du skal da være elektriker!’”

Sara smiler stort, når hun fortæller, at det var, som om det slog klik, da hun fandt ud af, at man kunne blive elektriker. Det var, som om noget faldt på

→

Sara tilbringer meget tid sammen med sin danske mor og far, som har taget hende til sig som deres egen datter.

være ung med de unge. Hun har ikke haft nogen ungdom og levet livet. Derfor vil vi gerne hjælpe med at passe hendes søn, så hun har mulighed for det.”

At være glad er et valg

Sara tænker tilbage på de sidste syv år. Der er sket meget, både gode og dårlige ting. Der er stadig minder fra krigen i Syrien, som bliver bearbejdet, men Sara holder fokus på alle de muligheder, hun nu har fået igennem de mennesker, hun har mødt på sin vej. At være glad er et valg, hun har taget, fortæller hun. Hun har valgt at fokusere på det positive i tilværelsen, fordi hun ikke vil spille tid på at tænke på, hvad fremtiden måske eller måske ikke bringer. Hun har fået et tæt og nært forhold til sin nye danske familie, hun er med til alle højtider, og hver gang der sker noget i hendes liv, så er de med. Altid med.

”De er med i alle detaljer – de er med, når det går godt, og når det går skidt. De er altid med,” fortæller Sara, som bruger familien meget som støtte, hvis der er både store og små udfordringer.

”Jeg står ikke alene med et problem nu. Sådan har det altid været, siden jeg lærte min danske mor og far at kende. Der var nogle øjeblikke i mit liv, hvor jeg var helt nede. Så ringede jeg til dem og sagde: ’Må jeg godt brokke mig lidt?’”

Ester og Anders tror på hende og bakker hende altid op, hvis der er noget, hun tvivler på eller har brug for. Sara har grundlæggende været heldig med at møde gode mennesker, som vil hende det godt. Når hun en sjælden gang imellem oplever nogen, der siger noget negativt om hendes baggrund eller ophav, tænker hun, at det har mere med dem at gøre end med hende. Engang fik hun en kommentar på de sociale medier om, at hun burde tage hjem. Hun svarer yderst sjældent på sådanne kommentarer, men i det tilfælde skrev hun tilbage: ”God idé, jeg var faktisk også lige ude at gå en tur.” Og så fokuserer hun ellers på alle de gode mennesker, som vil hende det godt. ■

→ plads hos hende. Men straks efter blev hun bekymret, fordi hun aldrig havde hørt om kvinder, der var elektrikere, og hun vidste faktisk ikke, at det var en mulighed. Ester og Anders bakkede hende meget op og fortalte hende, at hun ville være perfekt i det fag, og at de troede meget på hende. Deres opbakning fik hende til at prøve det af og at kontakte nogle firmaer. Og siden fik hun læreplads og kom i gang med uddannelsen.

Hun føler sig rigtig godt tilpas på sin læreplads, og alle kolleger har taget rigtig godt imod hende. Virksomheden har 114 ansatte, og Sara er den ene af to kvindelige lærlinge i øjeblikket. Hun holder af at tage rundt på byggepladser og at løse alle opgaverne, hun bliver stillet. Når der er noget, hun ikke ved, så spørger hun bare. Også selvom hun godt ved, at hun spørger meget. Kollegerne er altid søde til at forklare. Kort før jul sidste år blev Sara hædret af sit firma AG Electric med Sydbank Fondens lærlingelegat. Hendes kolleger og chef har indstillet hende til at få legatet, fordi hun er en dygtig lærling, som tager initiativ, har gåpåmod og går i gang med det samme. Sara blev meget overrasket og beæret over, at netop hun var blevet udvalgt. Saras mål er nu at blive industrielektriker og senere at uddanne sig til maskinmester.

Turen gik til Aabenraa

I dag er Saras søn syv år, og de bor sammen i Aabenraa en halv times kørsel fra

Løgumkloster. Saras srilankanske søster bor også i byen med sin familie. Sara blev for to år siden nødt til at flytte til Aabenraa, fordi den læreplads, hun blev tilbudt, lå der. Hun var naturligvis ærgerlig over ikke længere at skulle bo tæt på Ester og Anders, men hun behøvede ikke at ærgre sig længe. Ester og Anders valgte nemlig at sætte deres hus i Løgumkloster til salg og flytte tættere på Sara og hendes søn nær Aabenraa. De købte et nyt hus, og nu bor de ikke langt væk.

“ Vi solgte huset for at komme tættere på Sara og hendes søn, for at støtte hende. Hvis vi kunne hjælpe lidt med at passe, så synes vi, at det var det rigtige at gøre.

Anders Christiansen

Saras søn kalder Anders og Ester for mormor og morfar, og de hjælper Sara meget i hverdagen. Der er ingen tvivl om, at Sara er som en datter for dem. Og at Sara og hendes søn er en del af familien.

”Sara har bare noget over sig”, fortæller Anders, og det er tydeligt at mærke, at både han og Ester er meget glade for at have fået Sara som datter.

”Vi syntes, Sara skulle have lov til at

JULEARRANGEMENT I FRIVILLIGAALBORG

Torsdag den 15. december holdt FrivilligAalborg sin årlige klippehygge i Cafe Smukke Kulturer. Stemningen var sat, og der var lagt op til den helt store julehygge med julehjerter, kage, kaffe og en masse kreaudstyr, så både børn og voksne kunne lave alverdens flotte kreationer. Blandt deltagerne var både netværksvenner og familien, de er matchet med, og folk,

der kom for lige at snuse til cafeen alene, men fandt nogle af de frivillige at sidde sammen med og snakke med.

Der blev klippet julehjerter, lavet flotte juledekorationer til kalenderlys og muse-trapper og delt en masse tips og tricks til, hvordan man kan lave de flotteste. Niveaet på hyggen var højt, og det var et fint arrangement at være med til.

LANDSDÆKKENDE UNDERSØGELSE AF UKRAINERES TRIVSEL I DANMARK

Hvis du som frivillig har kontakt til ukrainere i Danmark, er du måske blevet opmærksom på, at de alle har modtaget et spørgeskema i deres e-Boks. I uge 7 udsendte Institut for Psykologi ved Københavns Universitet et spørgeskema til alle ukrainere, der er kommet til landet siden februar 2022.

Undersøgelsen er en del af projektet 'Ukrainere i Danmark: baggrund, livsbetingelser og mentalt helbred', som Københavns Universitet står bag. Forskerne vil gerne undersøge, hvordan nyankomne ukrainere har det, og i hvilken grad der er mentale sundhedsproblemer, som kan kræve en indsats. Sidst på året vil de gentage undersøgelsen og dermed opnå viden om udviklingen over

tid og dermed danne grundlag for, hvilke indsatser der kan være hensigtsmæssige.

Hvis undersøgelsen skal give et retvisende billede af ukrainernes forhold og trivsel i Danmark, er det vigtigt, at der er mange, der deltagere. Derfor kan du som frivillig hjælpe med at udbrede kendskabet til undersøgelsen, forklare og opfordre dem til at besvare den. Spørgeskemaet bliver udsendt af Danmarks Statistik via e-Boks og besvares via linket i mailen.

Du kan læse mere om projektet her:

JULEKLIP I ÅRHUS

Søndag d. 11. december var alle netværksfamilier i Aarhus og de flygtninge, de er matchet med, inviteret til julehygge på Frivilligcenter Aarhus. Her fik netværksfamilierne mulighed for at møde andre familier og mærke, hvordan de er en del af et større fællesskab. Det var en rigtig hyggelig eftermiddag, hvor der blev klippet julepynt, spist en masse julegodter og snakket på kryds og tværs. Arrangementet sluttede af med en omgang julebanko, hvor man kunne vinde små hyggelige præmier.

DRC DANSK FLYGTNINGEHJÆLP HAR CA. 6.500 FRIVILLIGE FORDELT I FRIVILLIGGRUPPER OVER HELE LANDET. FIND FRIVILLIGGRUPPEN I DIT LOKALOMRÅDE PÅ: WWW.FRIVILLIG.DRC.NGO.

DU KAN OGSÅ KONTAKTE EN AF VORES KONSULENTER:

MIDTJYLLAND
OLOF PALMES ALLÉ 35

Marie Cecilie Broundal
Tlf. 60 26 81 26
mariececilie.broundal@drc.ngo

Michelle Amanda Kallerup Toft
Tlf. 27 64 54 93
michelle.toft@drc.ngo

NORDJYLLAND
OLOF PALMES ALLÉ 35

Ann-Sofie Quist
Tlf. 26 77 64 59
ann-sofie.quist@drc.ngo

REGION SYDDANMARK
BREDGADE 22

Else Tersgov
Tlf. 22 22 81 65
else.tersgov@drc.ngo

REGION SJÆLLAND
NÆBVEJ 19

Kristine Bjerre
Tlf. 55 91 00 61
kristine.bjerre@drc.ngo

REGION HOVEDSTADEN
HEJREVEJ 26, 2.

Sara Nora Koust
Tlf. 26 66 69 46
sara.koust@drc.ngo

Lise Hauge
Tlf. 26 77 53 44
lise.hauge@drc.ngo

DRC BISIDDERKORPS
Marie Møller Kristensen
Tlf. 28 12 32 59
marie.kristensen@drc.ngo

DRC ONLINE
Michelle Amanda Kallerup Toft
Tlf. 27 64 54 93
michelle.toft@drc.ngo

SUPERVISION
Sanne Kok
Tlf. 60 26 80 54
sanne.kok@drc.ngo

KOMMUNIKATION
Helene Madsen
Tlf. 60 20 23 78
helene.madsen@drc.ngo

**KOMMUNIKATION, KURSER,
DOKUMENTATION**
Mette Hovring
Tlf. 60 43 53 45
mette.hovring@drc.ngo

VI HAR I ALT UDDELT **12.347** TEGNEKIT TIL HHV. SKOLER OG PRIVATE

Lola Jensen og Katrine Bille er en del af dommerpanelet og var mødt op til fernisering på museet Flugt.

Danskerne tegnede over **12.000 hjem** for verdens flygtninge

Den 27. november 2022 var der fernisering på museet FLUGT og fejring af 50 vindertegninger tegnet af børn i hele Danmark. Tegn et hjem-kampagnen har kørt sideløbende med DRC Dansk Flygtningehjælps årlige landsindsamling i 2022.

Vindertegningerne er blevet udvalgt af et yderst kompetent dommerpanel bestående af Morten Münster, Katrine Bille, Lola Jensen og Abdel Aziz Mahmoud.

Børnene har tegnet deres egne versioner af et hjem til fordel for familier på flugt. Sideløbende har familie, venner og bekendte kunnet donere til landsindsamlingen via kampagnen. Der er i alt

udleveret 12.347 tegnekit og tegnet langt flere tegninger af forskellige farverige og kreative hjem siden kampagnens lancering i august 2022. Nogle hjem er tegnet, nogle er kreeret på computer i Minecraft-spillet, andre er formet og klippet ud i pap. Kun fantasien fik lov at sætte grænser.

”Vi er dybt taknemmelige for de mange kreative værker, vi har modtaget.

Tegningerne er med til at sætte fokus på livet på flugt og har foruden de vigtige donationer været anledning til gode samtaler på skoler og i familier om betydningen af et hjem,” siger Charlotte Slente, generalsekretær for DRC Dansk Flygtningehjælp.

Tegningerne var udstillet fra 25. november til februar 2023. DRC Dansk Flygtningehjælp er bæret over, at FLUGT ville dedikere sin allerførste særudstilling til de 50 værker fra årets Tegn et hjem-kampagne.

I 2022 deltog 60 skoler i kampagnen tegn et hjem for verdens flygtninge.

Vi udsendte 2.264 tegnekit til skoler i hele landet. ■

Beatriz har fået hjælp og håb for fremtiden

Pengene fra årets landsindsamling går til verdens kvinder på flugt, og med det flotte beløb kan vi hjælpe mange. Beatriz García er en af de mange kvinder, som har modtaget hjælp fra DRC Dansk Flygtningehjælp.

Der er mange millioner kvinder i verden, der bliver udsat for overgreb, og som er flygtet – ikke bare fra deres hjemlande, men også fra farlige relationer. Som kvinde på flugt er man særligt udsat. Ud over mangel på helt basale fornødenheder som mad og vand oplever næsten halvdelen af alle piger og kvinder på flugt at blive udsat for diskrimination og overgreb. 21-årige Beatriz García fra Venezuela er en af dem.

Beatriz er flygtet fra Venezuela pga. ekstrem ustabilitet i landet. I dag bor hun med sine to døtre på et værelse i en lille kystby i Colombia – blot en times kørsel fra grænsen til sit hjemland. Livet her er bedre, men vejen hertil har kostet Beatriz ar på krop og sjæl.

Kort efter ankomsten til Colombia blev Beatriz udsat for et voldsomt overgreb af sin daværende kæreste. Det var midt om natten, og hun lå og sov i sin seng, da hun pludselig blev vækket af smertefulde slag og spark.

”Det lykkedes mig at løbe væk. Jeg var bange og turde ikke gå hjem igen. Jeg frygtede, at det ville koste mig livet.”

Chokeret opsøgte Beatriz DRC Dansk Flygtningehjælps lokale medarbejdere i området og fortalte om hændelsen og

21-årige Beatriz García med sin yngste datter på armen.

Beatriz er nu i sikkerhed, og har startet sin egen virksomhed, hvor hun syr kjoler, som hun sælger.

sin ustabile situation. Hurtigt blev hun en del af DRC's beskyttelsesprogram for kvinder på flugt. Beskyttelsesprogrammet kalder vi GBV. Det står for Gender Based Violence. Her arbejder vi for at identificere voldelige relationer som Beatriz', hjælpe kvinder ud af dem og styrke dem til at stå på egne ben.

”Fysisk vold efterlader altid ar på sjælen. Derfor har DRC Dansk Flygtningehjælp givet mig adgang til psykologhjælp. Jeg er også kommet med i en selvhjælpsgruppe med andre kvinder.” Beatriz García

Ud over psykologisk rådgivning har Beatriz også modtaget et kontant støttebeløb. En del af støtten har hun brugt på en symaskine, og det har siden vist sig at være en rigtig god investering. I dag lever Beatriz nemlig af at sy kjoler og sælge dem lokalt. Hun syr mellem 25 og 30 kjoler hver dag, der tilsammen kan sælges for i alt 60.000 pesos. Det er nok til at betale for det værelse, hun lejer til sig selv og sine to døtre. Beatriz drømmer om, at hun en dag kan udvide sin forretning med en systue og måske endda ansatte. ■

DET SAMLEDE RESULTAT AF ÅRETS LANDSINDSAMLING ENDTE PÅ 12.879.659 KR. – ET IMPONEREDE FLOT RESULTAT

Helge Haahr er frivillig i Hverdagsrådgivningen i Århus. Her hjælper han en ukrainsk kvinde.

Frivillige hjælper med det, der driller

I DRC Dansk Flygtningehjælps to hverdagsrådgivninger i Aarhus sidder frivillige klar til at hjælpe med almindelige hverdagsting. På syv måneder har de besvaret 900 henvendelser. Det svarer til 32 henvendelser hver eneste uge.

I den store forhal i Jægergaarden, der blandt andet lægger hus til Aarhus Kommunes jobcenter og ydelsescenter, sidder frivillige hverdagsrådgivere fra DRC Dansk Flygtningehjælp tirsdag og torsdag fra 10 til 12. Her kan flygtninge komme ind fra gaden og få hjælp til alle de småting, vi hver især ordner i hverdagen, men som er rigtig svære, når man er ny i Danmark og ikke kan dansk, eller når man ikke er vant til at bruge en smartphone eller er vant til it. Hverdagsting som at bestille tid hos lægen, forstå beskeden i e-Boks, få et MitID eller forstå, hvad der står på en hjemmeside eller i et brev fra kommunen.

Hverdagsrådgivningen er et samarbejde mellem Aarhus Kommune og DRC Dansk Flygtningehjælp. Som noget nyt

er de frivillige rykket helt tæt på kommunens egne medarbejdere.

”Det er godt gået, at de frivillige gør en indsats. De tager det virkelig oppefra og ned og går bare i gang. Det er en kæmpe hjælp,” siger Niels Munksgaard, centerchef i Aarhus Kommune.

I forhallen i Jægergaarden sidder tre medarbejdere fra kommunen nemlig ved et bord lidt væk fra de frivillige. Én fra Borgerservice, en jobkonsulent og en sagsbehandler fra ydelsescentret. De hjælper med de ting, som kommunen skal tage sig af, og henviser videre til de frivillige, når der er behov for mere hjælp. På samme måde henviser de frivillige til de kommunale medarbejdere, når der er brug for dem.

DRC Dansk Flygtningehjælp har blandt andet to hverdagsrådgivninger og to sprogcafeer i Aarhus, hvor man kan øve både dansk og engelsk.

Der sker en masse koordinering i det daglige, fordi de frivillige og kommunens medarbejdere sidder sammen i forhallen og henviser til hinanden. Derudover har vi netværksmøder, hvor vi løser de udfordringer, der opstår undervejs.

Pernille Brandt

Det kræver et godt samarbejde

Det har været meget givtigt, at DRC Dansk Flygtningehjælps frivillige og kommunen har indgået et samarbejde, fordi det kommer flygtningene til gode, når de får hurtigere og bedre hjælp. De frivillige og de kommunale medarbejdere kan supplere hinanden, men det er vigtigt med en god forventningsafstemning og afklaring af arbejdsfordeling på forhånd, for at det kan lykkes.

”Der skal være en gensidig forståelse for hinandens vilkår. En forståelse af, at kommunen har meget afgrænsede opgaver, og en forståelse af, at frivillige netop er frivillige og ikke bare kan bestilles. Og at de er dygtige og løser en masse opgaver,” siger Pernille Brandt, udviklingskonsulent i Aarhus Kommune.

”Der sker en masse koordinering i det daglige, fordi de frivillige og kommunens medarbejdere sidder sammen i forhallen og henviser til hinanden. Derudover har vi netværksmøder, hvor vi løser de udfordringer, der opstår undervejs,” fortæller Pernille Brandt.

Oxana Poberejnaia koordinerer hverdagsrådgivningen i DRC Dansk Flygtningehjælp i Aarhus. Hun rekrutterer frivillige, frivillige tolke, afholder møder med kommunen og sørger for, at alt forløber, som det skal. Oxana Poberejnaia taler selv ukrainsk og har siden maj 2022 været ansat i Dansk Flygtningehjælp til at koordinere de ukrainske indsatser i Aarhus. Samarbejdet mellem kommunen og de frivillige gør tingene nemmere for flygtningene, fordi de kan få den rigtige hjælp hurtigere.

”De frivillige synes, det er rigtig godt, at kommunen er der. Når der kommer flygtninge hen til vores bord, kan vi hjælpe dem med ansøgninger, og så kan vi sende dem videre til det næste bord, hvor kommunen kan hjælpe med at søge penge til det. Før skulle flygtningene gøre alle disse ting på forskellige steder, tidspunkter og forskellige dage. Det er nemmere nu,” fortæller Oxana Poberejnaia.

Hverdagsrådgivningen er åben for alle flygtninge, da alle med behov for hjælp er velkomne. Der har dog kun været én flygtning siden åbningen, som ikke kom fra Ukraine. ■

En dag i hverdagsrådgivningen

I forhallen i Jægergaarden er Helge Haarh og Michael Andersen klar til at hjælpe de flygtninge, der kommer forbi. De to er frivillige i DRC Dansk Flygtningehjælp. Med sig har de Oxana Poberejnaia fra DRC Dansk Flygtningehjælp. Hun oversætter frem og tilbage mellem dansk og russisk, som mange ukrainere taler eller forstår.

Kl. 09.00

Fem kvinder er allerede mødt op i hverdagsrådgivningen, selvom den først åbner om en time. Frivilligkonsulent i DRC Dansk Flygtningehjælp Oxana tager en runde og spørger, hvad de hver især har brug for hjælp til.

Kl. 10.00

Først i køen er Nataliia. Hun og hendes datter skal til lægen. Helge ringer til lægen, men desværre er der først åben efter kl. 11. Helge hjælper med at booke en tid online.

Kl. 10.30

Viktoria er startet på en tandbehandling i Ukraine og har behov for at få lavet en bro færdig. Michael ringer til en tandlæge og beder ham udarbejde et overslag over, hvad behandlingen koster. Det skal sendes til ydelsescentret, som skal bevilge pengene. Bagefter bestiller han en tid til Viktorias yngste barn. Hun skal vaccineres.

Kl. 10.30

Olena har meldt sit barn ind i Just Dance Studios. Hun har betalt, men har nu fået et fritidspas gennem kommunen. Fritidspasset er et tilskud på 1.000 kr. Olena har sendt en mail til dansestudiet og bedt om at få sine 1.000 kr. tilbage, men hun har ikke hørt fra dem. Michael ringer og tjekker op.

Kl. 10.52

Pavlo underer sig over, at der er trukket 90 kr. på hans bankkonto, som han ikke har brugt. Han kan ikke se, hvem der har trukket beløbet. Helge får lov til at kigge på kontoen. Han kan heller ikke se det. Helge og Pavlo går over i Nordea, der ligger meget tæt på, for at spørge. På vejen slutter to andre sig til. De får også hævet 90 kr. og forstår det heller ikke. 25 min. efter er de tilbage. Det er Nordea, der trækker beløbet fire gange om året. Det er et gebyr for at have kontoen.

Kl. 11.12

Tatiana har diabetes og har brug for en ny recept på medicin. Michael bestiller ny medicin, mens Oxana viser hende to apps, 'MinSundhed' og 'Medicinkortet', som hun fremover selv kan bruge til at forny sin recept.

Kl. 11.20

Volomydyr har tabt sit opholdskort. For at få et nyt skal han betale 1.200 kr. og have tid til biometri. Han skal også udfylde nogle papirer. Han bliver henvist til DRC's anden hverdagsrådgivning, hvor der er mere tid til at hjælpe med større ting.

Kl. 11.40

Irynas søn har Downs syndrom og mavesmerter. Han har en tid til kikkertundersøgelse på hospitalet om et par måneder, men Iryna er bekymret, fordi sønnen taber sig og har rigtig ondt. Michael ringer til hospitalet og forklarer, og hospitalet finder en tid allerede ugen efter. Iryna har fået en sms på dansk fra hospitalet, som hun ikke forstår. Der står, at hendes søn har en tid ugen efter.

Kl. 11.45

Nataliias børn på 8 og 11 år skal skrives op i tandplejen, har hun hørt. Helge undersøger sagen.

Kl. 12.00

Hverdagsrådgivningen lukker.

I februar var generalsekretær Charlotte Slente i Mykolaiv. Her dækkede sneen allerede jorden og ruinerne af de mange ødelagte bygninger i byen.

Hastehjælp til Mykolaiv i Ukraine: Rent drikkevand, før vinteren kommer

En akut mangel på rent drikkevand og massive skader på beboelsesejendomme efter krigens hærgen er den brutale virkelighed lige nu i byen Mykolaiv i det sydlige Ukraine. Generalsekretær i DRC Dansk Flygtningehjælp Charlotte Slente har besøgt byen, hvor hun mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyy.

DRC DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP

Som en del af DRC Dansk Flygtningehjælps akutte vinterhjælp i Ukraine bliver der nu uddelt mobile vandrensningsanlæg og byggematerialer til at sikre rent drikkevand og de mest nødvendige reparationer, for at indbyggerne kan klare vinteren i de ødelagte huse og lejligheder.

Mykolaiv er et af de områder i det sydlige Ukraine, som er særligt hårdt ramt med store dele af byen efterladt i ruiner efter heftige bombardementer, siden krigen brød ud for et år siden. Mere end 25 % af alle beboelser er fuldstændig ødelagte, så de er helt ubeboelige. Derudover har destruerede rørledninger efterladt halvdelen af byens beboere, 250.000 mennesker, uden rent drikkevand.

”De voldsomme angreb på infrastruktur har efterladt mange byer uden adgang til vand, strøm og varme,” forklarer DRC Dansk Flygtningehjælps generalsekretær, Charlotte Slente, som

W De seneste måneders angreb på infrastruktur har afskåret millioner fra vand, som jo er livsnødvendigt. Derfor er det så afgørende, at vi kan være med til at sikre rent vand i en by som Mykolaiv, og det er tydeligt, at beboerne er taknemmelige for, at de nu kan hente rent vand tæt på deres bolig.

Charlotte Slente, generalsekretær i DRC Dansk Flygtningehjælp

besøgte det krigsramte land i februar.

Her mødtes hun med blandt andre den danske statsminister, forsvarsminister og udenrigsminister samt den ukrainske præsident, Volodymyr Zelenskij, ved et af de vandrensningsanlæg, DRC Dansk Flygtningehjælp har leveret til Mykolaiv.

Med hjælp fra Danida sikrer DRC Dansk Flygtningehjælp nu akutte reparationer på beboelsesejendomme, før vinteren rigtig tager til. Samtidig er den første af en række specialiserede vandrensningsanlæg etableret for at sikre rent drikkevand på udvalgte lokationer fordelt rundt om i byen.

Vinduer og døre er væk

På nuværende tidspunkt er kun halvdelen af Mykolaivs befolkning tilbage i byen. Resten, ca. 250.000 kvinder, børn og ældre, er flygtet til andre områder i Ukraine eller har krydset grænserne f.eks. til Polen, Moldova eller Rumænien. Tilbage i Mykolaiv forsøger de ukrainske myndigheder at danne sig et overblik over skaderne. Der har været heftige bombardementer igennem det seneste år. Flere bygninger er direkte blevet ramt af missiler og ligger nu i ruiner. Nogle beboelsesejendomme kan der lappes på. Mange huse, som ikke er direkte ramt, har fået blæst døre og vinduer ind. Der er hårdt brug for hurtige reparationer af disse, for at befolkningen kan komme igennem den hårde vinter.

Ihor, som arbejder i kommunens afdeling for boliger og service, fortæller:

”Vi har allerede lukket mange huller fra vinduer og døre i husene, som er blevet blæst ind under missilangreb. Disse reparationer gør, at folk kan overveje at blive boende i deres hjem

i Mykolaiv vinteren over, fordi de så er bedre beskyttet mod kulde, sne, vind og regn. Vi arbejder på at udbedre flere skader og at lukke dele af bygninger af, så vi kun skal opvarme mindre arealer. Det vil både beskytte folk og sikre, at vi kan spare på energien.”

Kun saltvand at drikke

I Ukraine har de altid fået ferskvand fra floderne igennem et rensningssystem og infrastruktur, som nu i stigende grad har været mål for angreb og ødelæggelser. Derfor har det været nødvendigt at installere 50 vandrensningsystemer med hjælp fra DRC Dansk Flygtningehjælp og Danida. De nye vandrensnings-systemer er placeret indendørs, i ly for kulde og frost, så de kan klare den

hårde vinter uden at fryse til. Indtil nu har befolkningen været nødsaget til at bruge det vand, der var, nemlig saltvand fra Dnepr-floden, som de har forsøgt at rense på bedste vis. Dette har dog ødelagt mange af deres installationer og maskiner og har været skadeligt for dem at drikke. Sådan har det fungeret i flere måneder.

Det var nemmere at overkomme manglen på rent drikkevand i løbet af sommeren, fordi kommunen på det tidspunkt kunne køre nogle fleksible vandtanke ud i hele byen ved hjælp af små busser og sporvogne. Men det kan man ikke om vinteren, hvor temperaturen kan falde helt ned til minus 30 grader.

”Vi ved, at vandet snart fryser til is, og så vil det blive umuligt at uddele vand rundt om i byen. Derfor bad vi DRC Dansk Flygtningehjælp om hjælp,” siger Ihor.

”De seneste måneders angreb på infrastruktur har afskåret millioner fra vand, som jo er livsnødvendigt. Derfor er det så afgørende, at vi kan være med til at sikre rent vand i en by som Mykolaiv, og det er tydeligt, at beboerne er taknemmelige for, at de nu kan hente rent vand tæt på deres bolig,” fortæller Charlotte Slente, generalsekretær i DRC Dansk Flygtningehjælp. ■

Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij besøgte sammen med generalsekretær i DRC Dansk Flygtningehjælp Charlotte Slente et af de vandrensningsanlæg, som nu er etableret i Mykolaiv.

Seniorfællesskab spirer i Aarhus

I Aarhus er der hver onsdag liv og god stemning i kommunens lokaler i Carl Blochs Gade. Her er der nemlig et seniorfællesskab, som er begyndt at mødes hver uge.

Det er frivillige fra DRC Dansk Flygtningehjælp, som er med til at organisere rammerne om fællesskabet for de 30 seniorborgere imellem 55 og 86 år med ukrainsk baggrund. De frivillige åbnede dørene onsdag den 21. september sidste år, og allerede fra første dag var tilslutningen stor. Der kom over 20 interesserede deltagere, og flere er siden stødt til.

Siden seniorcaféen startede, har deltagerne og de frivillige været flittige brugere af kulturen og naturen sammen i Aarhus. Der var blandt flere af deltagerne et ønske om at fiske. Lars Georg Jensen, der er frivillig i fællesskabet, gik straks i gang med at skaffe fiskeudstyr og fik udstyret de interesserede deltagere med fiskeegn. Nogle uger efter opstart kunne de interesserede mødes på Aarhus Havn.

”Der er 15-20 personer, der fisker her. Det er ligegyldigt, om man får fisk eller ej. Man får frisk luft, og man er sammen med nogen, der deler ens interesse. Det er en god følelse. Måske fanger man en eller to fisk, og de andre fanger mere, men man har ikke en dårlig følelse. Det er processen. Det er Lars, der fisker sammen med os. Lars kan ikke sproget [ukrainsk], men vi forstår hinanden. Det er fantastisk. Vi kan lidt dansk. Lille, stor. Er der vanskeligheder, kan vi bruge Google Translate,” fortæller en af deltagerne i seniorcaféen.

Manglede et fællesskab med andre

Initiativet til seniorcaféen i Aarhus kom fra en lokal kvinde med ukrainsk baggrund. DRC Dansk Flygtningehjælp blev i juni sidste år kontaktet af Natalia Lieknins, som var bosiddende i Danmark. Hun havde fået sin gamle mor på 84 år til Danmark efter krigens udbrud. Natalia spurgte, om DRC Dansk Flygtningehjælp kunne være med til at starte et seniorfællesskab målrettet ældre ukrainere, fordi hendes mor var meget alene hjemme i deres lejlighed. Moren følte sig ensom, ked af det og savnede Ukraine.

”Jeg følte, at min mor havde brug for et samvær med andre i hendes situation. Det var svært for hende at sidde i Danmark uden venner og uden det danske sprog,” fortæller Natalia Lieknins.

Siden har DRC Dansk Flygtningehjælp sat større fokus på seniorborgere med etnisk minoritetsbaggrund i Danmark. I foråret 2022 blev der foretaget en undersøgelse i forhold til, hvad der skal til for at modvirke ensomhed, fattigdom

Seniorpulje i DRC

I sommeren 2022 lancerede DRC en mindre seniorpulje for det landsdækkende frivillignetværk, hvilket også har resulteret i spændende ansøgninger fra frivilligrupperne i Græsted, Kalundborg, Ryomgård og Humlum, der har gjort sig erfaringer med at inkludere ældre med etnisk minoritetsbaggrund i forskellige aktiviteter. Der er stadig lidt penge tilbage i puljen, der kan søges til opstart af frivillige seniorfællesskaber med fokus på ældre med etnisk minoritetsbaggrund.

Søg ny pulje til aktiviteter for ældre

DRC Dansk Flygtningehjælps frivilligrupper kan søge til seniorfællesskaber målrettet ældre ukrainske flygtninge via puljen hos den ukrainske diasporaforening Bevar Ukraine. Muligheden er kommet via et samarbejde mellem DRC Dansk Flygtningehjælp, foreningen Bevar Ukraine og Velux Fonden, som støtter seniorfællesskaberne.

Se mere om seniorpuljerne her:

og helbredsudfordringer i målgruppen. Undersøgelsen peger netop på at inkludere målgruppen i frivillige fællesskaber med henblik på at styrke trivsel og forebygge ensomhed.

Her kan du læse DRC Dansk Flygtningehjælps rapport om ældre med etnisk minoritetsbaggrund. Hold kameraet på din telefon henover QR-koden og følg linket.

På baggrund af den indhentede viden har DRC Dansk Flygtningehjælp i efteråret sammen med gode samarbejdspartnere understøttet opstart af stærke frivillige fællesskaber i Aarhus og Odense, der inkluderer ældre med etnisk minoritetsbaggrund. Velux Fonden har med en toårig bevilling muliggjort det styrkede fokus på at forebygge ensomhed hos målgruppen af ældre med etnisk minoritetsbaggrund. De centrale samarbejdspartnere er foreningen Vi-Senior, Odense- og Aarhus Kommune, Boligsocialt Hus i Vollsmose og Frivilligcenter Aarhus. I DRC Dansk Flygtningehjælp er der et ønske om, at de gode erfaringer kan udvides, så der bliver mulighed for at understøtte opstart af flere seniorfællesskaber på landsplan.

Musikken samler på tværs af sprog

På Carl Blochs Gade fortæller både de frivillige og deltagerne meget begejstret om musikken, som er blevet en fast del af møderne i seniorcaféen onsdag eftermiddag.

”Det løfter en stemning og en glæde. Man er sammen om musikken. Det er den sjoveste måde at gennemføre sprogundervisning på. Så siger jeg det langsomt. Jeg vil male dagen blå. Og alle gentager. Og det bliver oversat, hvad vi synger om. Vi gør os også umage med at synge nogle ukrainske sange. Nogle er oversat til engelsk, så vi kan se, hvad den her sang handler om,” fortæller Vicki Würtz, der er frivillig koordinator i gruppen.

Sange, på både dansk og ukrainsk, er også et godt eksempel på den gensidige interesse, der er imellem deltagerne og de frivillige i fællesskabet. Deltagerne giver udtryk for, at onsdagene i seniorcaféen er et lyspunkt på ugen, som de glæder sig til. En af de familiemedlemmer, som også er frivillig i caféen, udtrykker følelsen på denne her måde:

”Det betyder alt, både for mig og for hende. Vi bor på landet. Hun sidder bare og venter på mig, der kommer hjem, så vi kan tale. Nu ved hun, at onsdag kan hun komme herhen til sine veninder, som hun allerede kalder dem. Det er vigtigt, ellers ville hun være alene hjemme hele tiden. De andre, der bor i

I Den Nationale Sundhedsprofil fra 2021 fremgår det, at 570.000 voksne i Danmark føler sig svært ensomme. En undersøgelse viser, at blandt ældre mennesker fra ikkevestlige lande er det dobbelt så mange af de 65-79-årige, som oplever at føle sig ensomme, i forhold til de etnisk danske ældre.

Kilde: Ensomhed i Danmark, 2020, DEFACTUM.

byen, kommer jo ud. Men for min mor og Natalias mor, der bor i udkanten af byen, er det svært at skabe relationer og møde nogen. Man er bare alene. Det er dejligt med et sted at mødes.”

Antallet af ældre stiger

Der bliver flere og flere ældre med etnisk minoritetsbaggrund i Danmark. I dag er ca. 5 % af de 70-årige og ca. 10 % af de 60-årige i Danmark født uden for landet. Flere vælger at blive i Danmark i deres alderdom, til trods for at mange har haft et ønske om at vende tilbage til deres oprindelsesland.

Mange af de ældre er meget alene i deres dagligdag, og nogle har hverken familie eller netværk i Danmark. Problemstillinger som manglende dansk kundskaber eller svigtende helbred er medvirkende til følelsen af ensomhed og gør det svært at danne nye relationer. For nogle er oplevelsen af ensomhed ikke knyttet til konkrete oplevelser af at være fysisk alene, men hænger sammen med at føle sig fremmed i Danmark.

Fællesskabet med de andre i caféen i Aarhus og det at have nogen at dele sorger og glæder med betyder meget for deltagerne.

”Vi har det svært som ukrainere. Vi kom her på grund af krigen. Det er rart at komme et sted, hvor man kan forstå os. Vi er velkomne, man passer på os, forsøger at forstå os. Her er man forstået. Det er kommunikation. Man lytter til hinanden og forstår hinanden. Det er det vigtigste at få i et fremmed land,” fortæller en deltager i caféen.

Håbet er at starte flere seniorfællesskaber

Seniorfællesskaber er med til at forebygge ensomhed og styrke trivlsen hos ældre med etnisk minoritetsbaggrund. I fællesskaberne mødes man på lige fod i meningsfulde aktiviteter, hvor alle er med til at sætte retningen.

”Vi ønsker med det særlige fokus at

styrke trivlsen og forebygge ensomhed hos den ældre målgruppe og styrke metoderne til, hvordan vi involverer og engagerer ældre med etnisk minoritetsbaggrund i meningsfulde fællesskaber,” fortæller Lotte Frejo Varder, som er ansat i DRC Dansk Flygtningehjælp som projektleder for seniorfællesskaberne.

Der er lige nu fokus på at udvikle projektet og at samle en masse erfaringer om, hvad der virker godt i forhold til målgruppen. Hvis I er en gruppe frivillige, der gerne vil starte et seniorfællesskab op og er interesserede i at høre mere om erfaringerne med de eksisterende grupper, er I velkomne til at kontakte projektleder Lotte Frejo Varder på mail: lotte.varder@drc.ngo

Seniorfællesskaber er med til at forebygge ensomhed og styrke trivlsen hos ældre med etnisk minoritetsbaggrund. I fællesskaberne mødes man på lige fod i meningsfulde aktiviteter, hvor alle er med til at sætte retningen.

DET STARTEDE MED EN CYKEL I KIRKE SAABY

33-årige Abdulkadir Omer Hiso og Normann Errebo på 77 har kendt hinanden i 8 år, siden Abdulkadir kom til Danmark fra Syrien. På samme tid havde Normann meldt sig som frivillig i Lejre Flygtningevenner, hvor han satte cykler i stand, som flygtninge kunne købe billigt. Sådan én fik Abdulkadir, og siden har de to kendt hinanden godt.

”D er var nogen, der sagde, at der var en frivilligmand, der hed Normann, som solgte billige cykler. Siden, når vi har brug for hjælp, så hjælper han os med mange forskellige ting,” fortæller Abdulkadir.

Normann hjælper med stort og småt, og Abdulkadir og mange andre har igenem årene fået god hjælp. Normann har hjulpet med familiesammenføringspapirerne, så Abdulkadir kunne få sin kone til Danmark. Og han har også hjulpet med at øve dansk, som Abdulkadir, der fra Syrien er uddannet billedkunstlærer, syntes var svært at få greb om. Normann hjælper nu også Abdulkadirs kone en gang imellem med at øve dansk.

”Dansk sprog er rigtig svært for os,” fortæller Abdulkadir. ”Jeg synes, det var meget nemt at lære,” siger Normann drillende med et glimt i øjet, og Abdulkadir er hurtigt klar med et svar og et grin. ”Så kom og lær kurdisk!”

En dag havnede Abdulkadir i en ærgerlig situation, da det firma, han først var ansat i, gik konkurs. Han var næsten lige kommet til Danmark og kunne endnu ikke meget dansk. Kommunen ville slet ikke hjælpe ham og sagde, at han selv måtte løse det og finde et job uden understøttelse i mellemtiden. Det syntes Normann bestemt ikke lød rimeligt. Derfor kontaktede Normann kommunen og talte Abdulkadirs sag og forklarede det, som han havde

haft svært ved på dansk. Kommunen endte med at indkalde Abdulkadir til møde med en tolk, hvor de undskyldte, fordi der var sket en fejl.

”Ja. Så blev jeg sur, ha ha. Det kunne da ikke passe,” fortæller Normann, som grundlæggende har et rigtig godt samarbejde med kommunen.

I dag arbejder Abdulkadir hos en frisør på Enghavevej i København, og Normann har for nylig fået en klipning af ham. Normann Errebo hjælper fortsat mange flygtninge i kommunen, især ukrainere for tiden, og Abdulkadir Omer Hiso ved lige præcis, hvor meget den hjælp betyder.

